

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne **20.6.2017** v senátě složeném z předsedy JUDr. Michaela Vrtka, Ph.D. a přísedících Vojtěcha Kundraty a Josefa Marka, **t a k t o** :

Obžalovaný

J. P.,
nar. xxx
trvale bytem Xxxx,
důchodce

je v i n e n , ž e

z pozice zplnomocněného zástupce společnosti Xxxx. s r.o., IČ xxx, se sídlem Xxxx, s úmyslem neoprávněně vylákat finanční prostředky podal prostřednictvím Ing. R. H. elektronicky v Brně dne 2.7.2013 na pobočce Státního zemědělského intervenčního fondu, IČ 48133981, Kotleářská 53, Brno, žádost o dotaci z Programu rozvoje venkova na opatření Přidávání hodnoty zemědělským a potravinářským výrobkům pod registračním číslem 13/019/1131c/564/003401 za účelem realizace projektu s názvem Xxxx zpracování ovoce a zeleniny v celkové ceně za zhotovení díla 4.990.000 Kč bez DPH, čímž měl řešit pořízení technologie ke zpracování vlastní zemědělské produkce a nákup dopravního prostředku s chladičí nástavbou pro přepravu chlazených produktů, kdy výše žádané dotace činila celkem 1.996.000 Kč, z čehož částka ve výši 1.497.000 Kč byla určena z rozpočtu EU a částka 499.000 Kč byla určena ze státního rozpočtu ČR, následně byla mezi Státním zemědělským intervenčním fondem a společností Xxxx s r.o. v Brně dne 3.1.2014 podepsána Dohoda o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova ČR, kterou za společnost Xxxx s r.o. z pozice

zplnomocněného zástupce podepsal J. P. a kde je výslovně uvedeno, že výdaje, na které může být poskytnuta dotace se prokazují v souladu s příslušnými pravidly, ve kterých se v bodě 7. odstavci 4. hovoří o tom, že dotaci nelze poskytnout na pořízení použitého movitého majetku, následně dne 30.6.2015 podala společnost Xxxx s.r.o. prostřednictvím J. P. žádost o proplacení výdajů, mezi nimiž krouhačka zelí, pračka zeleniny, vyhřívaná vana – 1200 L, chladicí nerez box, síťová pozinkovaná paleta a paletový pozinkovaný regál – 10 sekcí byly deklarovány jako nové výrobky dodané subdodavatelem celého projektu společností Xxxx s.r.o., IČ: xxx, vysokozdvizný vozík ručně vedený značky Crown WF3000-1,0 TL byl deklarovaný jako nová manipulační technika dodaná subdodavatelem celého projektu společností Xxxx, s.r.o., IČ xxx, fóliovací stroj Lady Pack 65 byl deklarován jako nový produkt vyrobený a dodaný společností Xxxx, s.r.o., IČ xxx, a dále žadatel ve výběrovém řízení požadoval pořízení záložního elektrického kotle, který není zmíněn v položkovém rozpočtu jako příloze k patřičné faktuře, kdy byl dodán záložní kotel výrobního čísla 685 s rokem výroby 1993, přičemž shora uvedené výrobky dodané společnosti Xxxx s.r.o. nebyly v rámci realizace uvedeného projektu vyrobeny a dodány jako nové, nýbrž byly touto společností pouze upraveny na základě požadavků J. P., který tyto výrobky do společnosti Xxxx s.r.o. přivezl jako již použité a nechal je pouze upravit a za nové je následně vydával, společnost Xxxx, s.r.o. předmětný vysokozdvizný vozík ručně vedený prodávala již jako použitý a fóliovací stroj Lady Pack 65 společnost Xxxx, s.r.o. nikomu v rámci realizace předmětného projektu neprodala a čestné prohlášení o shodě ze dne 2.1.2015, které měl vystavit jednatel společnosti Ing. P. G. tento nevystavoval, neboť není jednatelem společnosti Xxxx, s.r.o. a záložní kotel výrobního čísla 685 s datem výroby 1993 rovněž nebyl nový, kdy tímto jednáním se J. P. úmyslně neoprávněně pokusil vylákat ze Státního zemědělského intervenčního fondu celkovou částku 1.996.000 Kč, a to konkrétně 1.497.000 Kč z rozpočtu EU a 499.000 Kč z rozpočtu ČR, když v žádosti o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova na opatření Přidávání hodnoty zemědělským a potravinářským výrobkům pod registračním číslem 13/019/1131c/564/003401, a v žádosti o proplacení ze dne 30.6.2015 uvedl nepravdivé údaje a porušil tak tímto svým jednáním Pravidla stanovující podmínky pro poskytování dotace, se kterými byl obeznámen, avšak Státní zemědělský intervenční fond v rámci své kontrolní činnosti zjistil, že uvedené zařízení je použité a za nové je pouze vydávané, a proto žádost o proplacení dotace podaná společností Xxxx s.r.o. ze dne 30.6.2015 nebyla ze strany Státního zemědělského intervenčního fondu akceptována a dotace nebyla společností Xxxx s.r.o. ani z části vyplacena,

t e d y

- dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu a jehož se dopustil v úmyslu v žádosti o poskytnutí dotace uvést nepravdivé údaje, způsobit činem větší škodu, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,
- dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu a jehož se dopustil v úmyslu v dokladech uvést nepravdivé údaje vztahující se k výdajům souhrnného rozpočtu Evropské unie, a tím umožnit nesprávné použití finančních prostředků z takového rozpočtu a způsobit takovým činem značnou škodu, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo.

T í m s p á c h a l

- pokus zločinu dotačního podvodu podle § 21 trestního zákoníku k § 212 odstavec 1, odst. 4 trestního zákoníku,
- pokus zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 21 trestního zákoníku k § 260 odstavec 1, odst. 4 písmeno c) trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 260 odst. 4 trestního zákoníku ve spojení s § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) let.**

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **4 (čtyř) let.**

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zastupování obchodních společností a družstev z pozice statutárního orgánu, prokuristy či osoby jednající jejich jménem na základě plné moci při řízení o poskytnutí dotace, subvence nebo návratné finanční výpomoci nebo příspěvku **na dobu 4 (čtyř) let.**

O d ů v o d n ě n í :

Obžaloba státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně, ze dne 30.3.2017, sp. zn. 2 KZV 36/2016 kladla J. P. za vinu, že z pozice zplnomocněného zástupce společnosti Xxx s r.o. (dále jen Xxx) podal prostřednictvím Ing. R. H. elektronicky v Brně dne 2.7.2013 na pobočce Státního zemědělského intervenčního fondu žádost o dotaci z Programu rozvoje venkova na opatření přidávání hodnoty zemědělským a potravinářským výrobkům, a to za účelem realizace projektu s názvem Xxx v celkové ceně za zhotovení díla 4.990.000 Kč bez DPH, kdy výše žádané dotace činila 1.996.000 Kč, z níž částka 1.497.000 Kč byla určena z rozpočtu EU a částka 499.000 Kč ze státního rozpočtu ČR. Následně byla mezi Státním zemědělským intervenčním fondem a společností Xxx dne 3.1.2014 podepsána dohoda o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova, kterou za společnost Xxx podepsal obžalovaný J. P., přičemž v této dohodě je výslovně uvedeno, že výdaje, na které může být poskytnuta dotace, se prokazují v souladu s příslušnými pravidly, podle nichž dotaci nelze poskytnout na pořízení použitého movitého majetku. Následně dne 30.6.2015 podala společnost Xxx opět prostřednictvím obžalovaného žádost o proplacení výdajů za pořízení krouhačky zelí, pračky zeleniny, vyhřívané vany, chladícího nerez boxu, síťové pozinkované palety a paletového pozinkového regálu, které byly deklarovány jako nové výrobky dodané subdodavatelem celého projektu společnosti Xxx s.r.o., ačkoli ve skutečnosti tyto byly pouze upraveny na základě požadavků obžalovaného, který je do společnosti Xxx přivezl již jako použité a následně je za nové pouze vydával, vysokozdvížného vozíku ručně vedeného značky Crown, jakožto nové manipulační techniky dodané subdodavatelem Xxx, ačkoliv tato společnost stroj nabízela již jako použitý,

fóliovací stroj Lady Pack 65, který byl deklarován jako nový produkt vyrobený a dodaný společností Xxxx, s.r.o., ačkoliv takovýto společnost neprodala a nedodala k němu ani čestné prohlášení o shodě a dále žadatel požadoval pořízení záložního elektrického kotle, který nebyl zmíněn v položkovém rozpočtu, avšak byl dodán záložní kotel s rokem výroby 1993, kdy tímto způsobem v žádosti o proplacení obžalovaný uvedl nepravdivé údaje a porušil tak pravidla stanovující podmínky pro poskytování dotace, s nimiž byl obeznámen a pokusil se vyžádat ze Státního zemědělského intervenčního fondu celkovou částku 1.996.000 Kč, která však nebyla ani z části vyplacena, neboť Státní zemědělský intervenční fond v rámci své kontrolní činnosti zjistil nepravdivost shora uvedených údajů. V podrobnostech popisu skutkového děje pak soud odkazuje na podanou obžalobu.

V daném jednání státní zástupce spatřoval spáchání zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 4 trestního zákoníku a zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. c/ trestního zákoníku, a to v obou případech ve stádiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku.

V rámci hlavního líčení soud provedl dokazování výsledkem obžalovaného J. P., dále svědků Ing. T. K., Ph.D., Ing. M. N. a V. Ř., za souhlasu stran čtením svědeckých výpovědí D. P. starší, D. P. mladší, L. H., J. V., M. P. a Ing. R. H., jakož i listinnými materiály, které jsou obsaženy v trestním spise. Dokazováním pak byly zjištěny následující skutečnosti:

Obžalovaný J. P. v rámci přípravného řízení využil svého práva a odepřel vypovídat. U hlavního líčení (č. l. 977-981) pak popřel, že by se dopustil trestné činnosti. Popsal podrobně podnikatelský záměr společnosti Xxxx, kdy došlo k opravě stodoly, do níž vymysleli technologii na zpracování ovoce a zeleniny. Obžalovaný poukázal, že tato technologie do současnosti funguje k plné spokojenosti zákazníků. Společnost Xxxx založil on sám. Dříve v ní byl jednatelem, následně jí převzaly děti a on měl k zastupování společnosti plnou moc. Obžalovaný nikterak nezpochybnil, že prostřednictvím Ing. H. podal žádost o dotaci, kdy s posledně jmenovaným spolupracovali i dříve, resp. spolupracují dosud. Veškeré položky, které jsou uvedeny v obžalobě, odpovídají skutečnosti, stejně jako nikterak nezpochybnil, že podepsal veškeré dokumenty za společnost Xxxx se Státním zemědělským intervenčním fondem (dále jen SZIF). Veškeré zařízení, kterého se dotýká obžaloba, resp. které bylo pořízeno za účelem rozjetí provozu, splňuje potřebné bezpečnostní předpisy, je dána existence materiálů o shodě a žádná faktura nemá záznam o tom, že jde o repasované, staré či použité zboží. Zdůraznil, že stroje, na které poukazuje obžaloba, nejsou na trhu běžně k dostání, a bylo třeba je upravit tak, aby splňovaly potřebná specifika k výrobě. Tyto stroje pak byly zprovozněny ještě před kontrolou SZIF a takovýto zkušební provoz nebyl nikterak v rozporu s pravidly, které podepsal. Při užití v provozu se pak používají agresivní látky, jako je kyselina citrónová, 20 % ocet, či k desinfekci je užívána síra. Veškeré tyto prostředky tak mohly mít vliv na výsledný stav strojů v době konání kontroly ze strany SZIF. Tato reálně proběhla, kdy původně vše měl na starosti Ing. Prášek, kterého následně sebrala „policejní KOBRA“, pročež veškeré věci, které vyřizoval, dostaly zvláštní režim a tudíž i přísnější kontrolu a přišlo se na nesrovnalosti také v rámci Xxxx. Obžalovaný též uvedl, že v podstatě jednal se všemi subdodavateli, jakož i generálním dodavatelem, kterým byla společnost Xxxx s.r.o. Nebyl však u všeho, něco dodával právě i M. P., který vystupoval za posledně uvedenou společnost. Celou záležitost nechápe a bere jí jako paradox, neboť na jedné straně jsou žalováni ze strany SZIF, na druhé straně se však obžalovaný za společnost Xxxx účastnil zahraniční cesty s ministrem zemědělství na Kubě, kde propagovali právě jejich malou provozovnu a české výrobky. Ke své osobě obžalovaný uvedl, že je v důchodu, zastupuje

společnost Xxxx na základě plné moci. Bydlí v rodinném domě, který však patří jeho synovi, nemá auto, pouze řadu exekucí, ovšem jejich celkovou výši nezná. V minulosti byl soudně trestán tak, jak je uvedeno v opisu z evidence Rejstříku trestů.

Výpověď obžalovaného lze tedy stručně shrnout tak, že tento nepopírá, že by vedl jednání a žádal o dotaci z Programu rozvoje venkova na pořízení technologií pro výrobu společnosti Xxxx, tuto zastupoval a podepisoval na základě plné moci veškeré doklady. Nezpochybňuje též výši dotace, o kterou bylo žádáno, jakož i pořízení strojů tak, jak jsou rozvedeny ve výrokové části tohoto rozhodnutí. Obžalovaný se však neztotožňuje s názorem obžaloby, že jeho jednání naplňuje skutkovou podstatu jakéhokoliv trestného činu, kdy vše bylo dáno specifikami provozu, protože stroje bylo třeba vyrábět, resp. upravovat podle konkrétních parametrů, neboť neobdobné nejsou na trhu k dostání. Pokud kontrola ze strany SZIF odhalila použití pořízené technologie, mohlo k tomuto dojít v rámci zkušebního provozu, v jehož rámci jsou používány agresivní látky. Lze tedy konstatovat, že obžalovaným zvolená obhajoba má hned několik rozměrů, a to počínaje vyjádřením, že o všech věcech, které jsou dotčeny obžalobou, existují písemné materiály, které nikterak nesvědčí o tom, že by se jednalo o staré zboží, a pokud by jakékoliv opotřebení bylo zjištěno v rámci státní kontroly, mohlo vzniknout v důsledku užívání agresivních látek při zkušebním provozu. Současně však obžalovaný uvádí, že zařízení nemohlo být kupováno kdekoliv, ale vzhledem ke specifikům provozu bylo děláno tzv. na míru, a to i za užití starých komponent. Obžalovaný v rámci své výpovědi prezentoval soudu, jakož i slyšeným svědkům svou představu, že pokud zajistí, byť starší materiál, který však kompletně zrenovuje a dá nový obal (např. pozinkuje), bude se jednat o novou, nikoliv starou věc.

Shora popsanou obhajobu obžalovaného však soud zásadně nepřijímá a dospěl k názoru, že se obžalobě podařilo bez jakýchkoliv důvodných pochybností předložit důkazy svědčící o vině J. P.. V první řadě je třeba konstatovat, že není důvodných pochybností o tom, že došlo ke vzniku žadatelského vztahu mezi společností Xxxx a SZIF, jehož předmětem byla žádost o dotaci z Programu rozvoje venkova za účelem realizace projektu Xxxx. O daném svědčí zejména listinné materiály, které soud provedl v intencích § 213 odst. 1 trestního řádu. Předně se jedná o **žádost o dotaci** (č. l. 316-329), která byla podána dne 2.7.2013 (č. l. 380) společností Xxxx na regionálním odboru SZIF v Brně. Společnost Xxxx spol. s r.o. je podle údajů z **obchodního rejstříku** (č. l. 218-221) právnickou osobou se sídlem Xxxx, IČ xxx, s předmětem podnikání zemědělství, včetně prodeje nezpracovaných zemědělských výrobků za účelem zpracování nebo dalšího prodeje, v jejímž rámci zastával J. P. dříve pozici jednatele, a to od 21.1.1993 do 17.12.2012, přičemž následnými, resp. stávajícími jednatelemi byly manželka obžalovaného D. P., a to od 4.8.1999 do 13.11.2014 a následně dcera obžalovaného, rovněž D. P., a to od 5.11.2014 do současnosti. Obžalovaný J. P. společnost Xxxx zastupoval na základě **plné moci** (č. l. 121), kdy jeho jméno je rovněž uvedeno jakožto kontaktní osoba v rámci již zmíněné žádosti o poskytnutí dotace. Obžalovaný ostatně nikterak nezpochybňuje, že v rámci dotačního řízení za společnost vystupoval a jednal jejím jménem. Danou skutečnost dosvědčuje rovněž **dcera obžalovaného D. P. ml.**, která byť v rámci přípravného řízení využila vzhledem ke vztahu vůči obžalovanému práva odepřít vypovídat (č. l. 554-556), stejně jako **manželka obžalovaného D. P. st.** (č. l. 407-409), stručně uvedla, že ohledně podané žádosti o dotaci nic nezajišťovala a vše řešil její otec na základě udělené plné moci.

Následně došlo dne 3.1.2014 k uzavření **dohody o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova** (č. l. 345-353), kterou opět za společnost Xxxx podepsal jako zmocněnec

obžalovaný J. P.. Obsahem dané dohody je rovněž stanovení výše podpory v bodě III., kdy celková výše výdajů, na které může být poskytnuta dotace je vymezena částkou 4.990.000 Kč (na tomto místě soud toliko upozorňuje na zřejmě písařskou chybu v podané obžalobě, kde se hovoří o částce 4.999.000 Kč, přičemž v rámci výroku tohoto rozsudku došlo k jejímu upravení), z čehož dotace tvoří 40 % takovéto částky, tedy sumu 1.996.000 Kč. Z toho částka 1.497.000 Kč byla určena jako příspěvek Společenství, tedy z finančních zdrojů EU a částka 499.000 Kč pak z národních zdrojů České republiky. Současně je v rámci dohody výslovně stanoveno, že výdaje, na které může být poskytnuta dotace, se prokazují v souladu s příslušnými pravidly, jejichž podmínky příjemce dotace musí splnit a současně musí uvádět pravdivé, platné a úplné informace. Tato uvedená **pravidla** (č. l. 607-641) pak ve své části A bod 7 odst. 4 zcela jednoznačně hovoří o tom, že dotaci nelze poskytnout na pořízení použitého movitého majetku.

Posléze byla ze strany společnosti Xxxx dne 30.6.2015 podána opět prostřednictvím obžalovaného **žádost o proplacení výdajů** (č. l. 22-30), včetně **soupisky účetních dokladů k výdajům** (č. l. 31-32). SZIF v návaznosti na danou žádost provedl **SZIF kontrolu** na místě - v provozovně společnosti Xxxx, jejíž výsledky jsou zachyceny zejména (na č. l. 279-280, 282-285). Soud pak k okolnostem, které byly zjištěny na místě samém, slyšel pracovníky SZIF **Ing. T. K.** (č. l. 982-984) a **Ing. M. N.** (č. l. 894-986). Jmenovaní se jednak vyjádřili k mechanismu dotačního řízení, a to počínaje žádostí o dotace, přes její schválení a následnou realizaci projektu a jeho proplacení, a dále pak k výsledkům šetření ve společnosti Xxxx. Oba svědci shodně potvrdili, že byly shledány značné nedostatky spočívající zejména v tom, že řada strojů nebyla nových, jak požadují podmínky dotačního řízení, ale jednalo se o použitou technologii. Nejvíce patrné to bylo na pračce zeleniny, zpracovacích stolech, krouhačce zelí, nádrži na lák, regálech, kotli, nákladním automobilem a vaně na sterilování zeleniny. K tomuto pořizovali fotodokumentaci. Pokud se týká míry opotřebení, například u krouhačky zelí po otevření byla celá zrezivělá, došlo k oloupání barvy a bylo vidět, že místy byly přestříkané plechy. Zdůraznili, že žadatel může začít pořizovat nové stroje až po podání žádosti, byť v tomto případě již vzhledem k materiálům o pořízení věci bylo zřejmé, že k tomuto docházelo později než 2.7.2013. Opotřebení přitom bylo markantní a jednoznačně k němu nemohlo dojít užíváním v krátké době zkušebního provozu, jak tvrdí obžalovaný. Například na pořízeném kotli byl štítek s rokem výroby 1993. Kontrola přitom proběhla 14.10.2015. Svědci též potvrdili, že na místě samém jednali v rámci kontroly jak s obžalovaným, tak s jeho dcerou a manželkou.

Pokud se týká námítka obžalovaného, že mělo v pozdějším období dojít ke změnám v podmínkách dotačního řízení, a to tak, že byly povoleny nákupy tzv. repasovaného majetku, byla operativně u hlavního líčení slyšena svědkyně **Mgr. V. Ř.** (č. l. 987-988), zaměstnankyně SZIF na pozici referentky oddělení autorizace plateb – právník. Tato vyvrátila takovéto informace obžalovaného, kdy osvětlila, že existují v rámci dotací z Evropské unie určitá programová období, přičemž ať již v letech 2007 až 2013, tedy v období, do kterého spadá obžalovaný coby žadatel, tak v aktuálním období 2014 až 2020 zůstávají podmínky shodné, tedy, že veškeré pořízené stroje musí být nové, nemohou být repasované či jakkoliv použité.

Další skupinu důkazů tvoří výpovědi svědků, kteří byli zapojeni do realizace projektu s názvem Xxxx a představovali zástupce generálního dodavatele, společnosti Xxxx s.r.o. (M. P.), či subdodavatelů Xxxx, s.r.o. (L. H.) a Xxxx s.r.o. (J. V.), potažmo osoba zainteresovaná v podání žádosti o dotaci Ing. R. H.. Jejich výpovědi pak byly doplněny

listinnými materiály, které se pojí zejména k obstarání movitých věcí, které jsou uvedeny ve výrokové části tohoto rozsudku.

Ing. R. H. (č. l. 436-439) potvrdil, že obžalovaného zná již několik let a spolupracovali v minulosti při vyřizování žádostí o dotace. Také v tomto případě se na něj obžalovaný obrátil v zastoupení společnosti Xxxx, za kterou jednal na základě plné moci. S žádnou jinou osobou za společnost Xxxx svědek nejednal. Na základě veškerých informací, které získal od obžalovaného, pak podal žádost elektronickou formou na SZIF, kdy má zato, že žádost byla posléze podána i v papírové podobě, avšak takto činil již obžalovaný. Posléze na žádost obžalovaného svědek zpracoval také žádost o proplacení dotace, kterou vyplnil z údajů na fakturách od dodavatele. Žádost následně nebyla schválena, což pochopil tak, že problém nastal kvůli autu, které nebylo uhrazeno společností, která byla generálním dodavatelem. Dále též měly některé stroje vykazovat známky opotřebení, ale danou skutečnost odůvodňoval obžalovaný tím, že se jednalo o prototypy, které se nedají do jimi požadovaného provozu nikde koupit, a proto musel tyto stroje uzpůsobit podle potřeby. Na základě takovýchto informací pak sepsal pro obžalovaného odvolání. Sám však s J. P. nikdy neřešil, zda zařízení, na které se žádá dotace, musí být nové.

Svědek **M. P.** (č. l. 431-435) uvedl, že vystupoval za společnost Xxxx s.r.o., kde je jeho manželka jednatelkou. Na základě výběrového řízení byla jejich společnost oslovena společností Xxxx, se kterou poté uzavřeli **smlouvu o dílo č. 7/2015** (č. l. 187-190), ze dne 29.3.2015. Společnost Xxxx vystupovala jako generální zhotovitel akce Xxxx. Jejím obsahem bylo dodání požadované technologie a koupě vozidla do 15.6.2015, a to v celkové hodnotě 4.990.000 Kč bez DPH. Tyto nákupy strojů a zařízení se následně prováděly od dodavatelských firem, a to na základě jednání, které vedl sám obžalovaný, přičemž veškeré podrobnosti byly řešeny na základě jeho pokynů. Obžalovaný věděl, že zařízení nejsou nová a toto mu nevadilo, řešila se toliko jejich funkčnost. Pro společnost Xxxx byly posléze vystaveny faktury, které byly uhrazeny.

Svědek **J. V.** (č. l. 416-424) uvedl, že je jednatelem společnosti Xxxx a dlouhodobě se zná s obžalovaným. Pro tohoto zajišťoval krouhačku zelí, pračku zeleniny, vyhřívanou vanu a chladicí nerez box, k nimž uvedl, že tyto stroje do firmy přivezl obžalovaný a na základě jeho požadavků prováděli úpravy. V případě krouhačky zelí šlo o faktickou výrobu prototypu. U strojů byly prováděny úpravy od malého rozsahu až po rozsah přibližně 75 % nového stroje. Krouhačka zelí byla původně přivezena z černého materiálu, a obžalovaný chtěl vytvořit novou, z nerez, přičemž byly použity staré nože. Pozinkované palety a paletového pozinkovaného regálu se rovněž jednalo o rozpracovaný materiál, který přivezl obžalovaný, kdy tento byl nefunkční a nepoužitelný, a ze strany společnosti Xxxx došlo k zámečnickému dokončení. Následná prohlášení o shodě ke strojům byla vystavena na žádost obžalovaného, a to po jejich dodání. Rovněž fakturace na společnost Xxxx byla provedena dle požadavku obžalovaného.

Svědek **L. H.** (č. l. 410-415) pak uvedl, že je jednatelem společnosti Xxxx, přičemž obžalovaný jej v roce 2015 oslovil se zájmem o dodání paletovacích vozíků, kdy dva z nich měly být nové a jeden, asi dva roky starý, použitý. O tom, že vysokozdvizný vozík není nový, poskytl svědek obžalovanému hned při prvním setkání informaci, ale neví, zda tuto obžalovaný zaregistroval. Vozík jevil známky minimálního opotřebení, byly na něm pouze drobné oděrky. Prohlášení o shodě výrobku s technickými předpisy bylo vystaveno na základě požadavku obžalovaného.

Dále soud poukazuje na listinné materiály, které se pojí k movitým věcem, jež byly obsahem žádosti o poskytnutí dotace, a to v podobě zejména **kupních smluv, faktur, zúčtovacích dokladů, dodacích a záručních listů, prohlášení o shodě a dalším materiálům**, které jsou obsaženy v trestním spise, zejména na č. l. 33-41, 91-111, 444-449, 454-457, 465-511, 537-539, 573-578, jakož i **podklady k výběrovému řízení soutěže na zakázku Xxxx** (č. l. 122-186) jejímž vítězem a následně generálním zhotovitelem byla společnost Xxxx.

V neposlední řadě též soud poukazuje na zjištění policejního orgánu z přípravného řízení **dotazem na Ing. P. G.** (č. l. 582), který měl zastupovat společnost Xxxx s.r.o. a dodat společnosti Xxxx zařízení zn. Lady Pack. Jmenovaný policejnímu orgánu sdělil, že obžalovaného J. nezná, stejně jako společnost Xxxx, a těmto také nikdy nic neprodal. Pokud mu byly zaslány podklady, na nichž má být jeho podpis, tento je falešný, stejně jako nikdy nevystavoval a nepodepisoval prohlášení o shodě, které bylo společně se strojem předloženo.

Vzhledem k výše rozvedeným důkazům tedy soud na tomto místě může rekapitulovat okolnosti, na nichž vystavil svůj závěr o vině obžalovaného. Bylo jednoznačně prokázáno a obhajobou toto ostatně ani není vyvraceno, že společnost Xxxx, jejímž jménem vystupoval při všech jednáních dotčených tímto trestním řízením na základě plné moci výhradně obžalovaný J. P., podala u SZIF žádost o dotaci z Programu rozvoje venkova, a to za účelem realizace projektu s názvem Xxxx v celkové hodnotě 4.990.000 Kč, kdy výše dotace činila 1.996.000 Kč, z čehož suma 1.497.000 Kč byla určena z rozpočtu EU a suma 499.000 Kč ze státního rozpočtu ČR. Následovně byla mezi společností Xxxx a SZIF podepsána dohoda o poskytnutí takovéto dotace, a posléze společnost Xxxx opět prostřednictvím obžalovaného předložila žádost o proplacení výdajů, kde byly uvedeny movité věci, které jsou rozvedeny ve výrokové části tohoto rozhodnutí. V rámci veškerých materiálů, které obžalovaný za společnost Xxxx podepisoval, musel být obeznámen s tím, že podle pravidel pro poskytnutí dotace, konkrétně v bodě 7 odst. 4 není možné dotaci poskytnout na pořízení použitého movitého majetku. Obžalovaný sám ostatně nikterak nepopírá, že by za společnost Xxxx vystupoval, podával veškeré písemné doklady SZIF a žádal tedy také o proplacení pořízených movitých věcí, ale veškerá jeho obhajoba směřuje do hodnocení jejich povahy, kdy jednak tvrdí, že tyto byly dodány na základě faktur, v nichž nebyla žádná zmínka o opotřebenosti zboží, potažmo uvedl, že k takovémuto obstarání věcí bylo nutno přistoupit z důvodu naprosté specifčnosti technologie pro konkrétní provoz a v neposlední řadě též dané opotřebením má za způsobené v rámci zkušebního provozu působením agresivních činidel, jakými byly síra či kyseliny.

Jestliže tedy není pochybnosti o existenci dotačního vztahu a skutečnosti, že v takovémto řízení předložila společnost Xxxx prostřednictvím svého zástupce – obžalovaného J. P. žádost na proplacení ceny pořízených movitých věcí, bylo na místě zjistit, zda při učinění takové žádosti byly předloženy potřebné a zejména pravdivé informace a podklady, které by opodstatňovaly vyhovění takové žádosti anebo na druhé straně odůvodňovaly zahájení trestního řízení. V tomto ohledu soud vycházel v první řadě z výpovědi pracovníků SZIF, kteří prováděli kontrolu na místě samém, v provozovně společnosti Xxxx - Ing. T. K., Ph.D. a Ing. M. N., kteří jednoznačně potvrdili, že věci, které jsou specifikovány v tomto rozhodnutí, nesly známky značného opotřebením, potažmo byly označeny štítkem (kotel), který nesl rok výroby 1993, a již z této prosté skutečnosti se nemohlo jednat o nové věci tak, jak bylo požadováno dotačními pravidly. Soud se plně ztotožnil s tvrzením svědků, že dle jejich závěru nemohlo dojít k opotřebením daných věcí v krátké době zkušebního

provozu, neboť i pokud by tento byl realizován, k pořízení věci dle fakturačních údajů došlo v polovině roku 2015 a k následné kontrole ze strany SZIF v říjnu 2015. Není možno si představit, že nákladná technika, kterou obžalovaný pořídil, by byla těžce opotřebena (oprýskaný lak, zrezivění) v horizontu několika málo měsíců.

O opotřebenosti zboží přitom nevypovídali pouze zástupci orgány, který inicioval trestní řízení, ale též další svědci, a to osoby zastupující at' již generálního dodavatele společnost Xxxx M. P., či subdodavatele – J. V. a L. H., zastupující společnosti Xxxx a Xxxx. Tyto společnosti pro společnost Xxxx dodávaly, resp. upravovaly ve výroku rozsudku uvedené stroje. Všichni svědci přitom shodně potvrdili, že to byl právě J. P., kdo disponoval již použitými stroji, které dovážel do jejich společností k provedení úpravy a jednoznačně o této skutečnosti věděl. Daný fakt nesnižuje ani tvrzení svědků, že obžalovanému šlo v první řadě o funkčnost technologie, která byla ve výsledku dána. Pokud tedy dotčené společnosti Xxxx a Xxxx dodaly společnosti Xxxx upravené zboží, veškeré fakturační údaje vystavovaly právě a jen na základě pokynů obžalovaného. Byl to tedy jednoznačně J. P., kdo činil veškeré kroky, počínaje obstaráním použitých věcí, jejich dovezením k subdodavatelům a pokyny k úpravě. Obžalovaný tak činil zcela vědomě, přičemž za důvod takového jednání soud považuje jeho snahu získat maximální možnou dotaci pro společnost, kterou dříve založil, která nyní patří jeho rodinným příslušníkům a on ji zastupuje, to vše za současného vyložení minimálních nákladů na obstarání požadovaného zboží, které potřeboval k realizaci projektu Xxxx, a to i za cenu vědomého vydávání takových věcí za nové, tedy úmyslným poskytováním nepravdivých údajů dozorujícímu orgánu, kterým je v tomto případě SZIF. Daný závěr ostatně podporuje další prokázaná skutečnost, a to, že v případě fóliovacího stroje Lady Pack 65 měl být tento dodaný společností Xxxx, s.r.o., přičemž veškeré materiály k němu získané jsou padělané, neboť Ing. P. G. uvedl, že za tuto společnost nikdy s obžalovaným, společností Xxxx či Xxxx nespolečně pracoval, nevystavoval a nepodepisoval prohlášení o shodě, a pokud se takovýto podpis na daných dokumentech nachází u jeho jména, jedná se o padělek. Nutno podotknout, že takovýto způsob jednání soudu zapadá i co do hodnocení osoby obžalovaného, který v minulosti byl soudně trestán za úmyslný přečin neodvedení daně pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby podle § 241 odst. 1 písm. a/ trestního zákoníku a má tak s páčáním majetkové trestné činnosti zkušenosti.

Pokud se v tomto směru obžalovaný snažil soud přesvědčit, a to i dotazy na svědky ze SZIF, že věci, které potřeboval k naplnění projektu xxxx, nebylo možné sehnat jinde na trhu a jim upravené zboží v podstatě splňovalo znaky nových strojů, kdy konkrétně uváděl, že *pokud vezme železo, opískuje ho a pozinkuje, bude se jednat o nový výrobek*, musí soud na toto reagovat stejně, jako to činil již v rámci hlavního líčení, a to obdobným přirovnáním ke staré budově, která dostane novou fasádu, kdy takovýto postup z ní rozhodně nedělá novou nemovitost, ale stále budovu starou. Ostatně v obhajobě obžalovaného lze najít též protichůdná tvrzení, když na jedné straně uvedl, že vzhledem ke specifčnosti provozu společnosti ani neměl jinou možnost, než užít staré nástroje k renovaci, neboť žádné obdobné na trhu nebyly k sehnání, avšak na jiném místě své výpovědi uvedl, že obdobnou technologii viděl v Rakousku, kde však tato stála 1,5 milionu.

Pokud se týká právní kvalifikace shora popsaného jednání, ztotožnil se soud v plném rozsahu s názorem obžaloby, že trestnou činnost obžalovaného je třeba kvalifikovat ve smyslu jednočinného souběhu zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 4 trestního zákoníku a zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. c/ trestního zákoníku, a to v obou případech ve stádiu pokusu podle § 21 trestního

zákoníku, neboť obžalovaný se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, jehož se dopustil v úmyslu žádostí o poskytnutí dotace uvést nepravdivé údaje a způsobit činem větší škodu, kterou zákon rozumí škodu dosahující částky nejméně 50.000 Kč (§ 138 odst. 1 trestního zákoníku), a to v případě zločinu dotačního podvodu, a dále pak ze shodného jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, jehož se dopustil v úmyslu v dokladech uvést nepravdivé údaje vztahující se k výdajům souhrnného rozpočtu Evropské unie a tím umožnit neoprávněné použití finančních prostředků z takového rozpočtu a způsobit činem značnou škodu, kterou v daném případě zákon rozumí částku nejméně 500.000 Kč (§ 138 odst. 1 trestního zákoníku), přičemž k dokonání takového trestného činu v obou případech nedošlo.

Je třeba rovněž zdůraznit, že soud se zabíral otázkou, zda souběh uvedené trestné činnosti v podobě dotačního podvodu a poškození finančních zájmů Evropské unie je přípustný. Je možné poukázat na stávající názorovou praxi vyjádřenou například v Komentáři k trestnímu zákoníku (Šámal, P. a Kol. Trestní zákoník, 2. vydání, Praha: C. H. Beck, 2012, 2644-2655 s.), v níž se autoři zabírají podstatou skutkové podstaty trestného činu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 trestního zákoníku, kterou je podvodné jednání pachatele a má tudíž blízko k některým typům podvodů, upravených v hlavě V. Pokud se týká vztahů trestného činu poškození finančních zájmů Evropské unie vůči obecnému podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku, jedná se v případě skutkové podstaty podle § 260 trestního zákoníku o ohrožovací delikt, neboť kriminalizuje čin, který poruchami individuálního objektu, tj. finančních zájmů Evropské unie, teprve hrozí. Oproti tomu podvod podle § 209 trestního zákoníku již vyžaduje poruchu ve formě způsobení škody na cizím majetku a na kolik se tedy obě skutkové podstaty „potkávají“, to znamená, vznikne-li v důsledku jejich naplnění porucha, tj. větší škoda, natolik půjde o jednočinný souběh ustanovení speciálního a obecného. V tomto případě je tedy souběh vyloučen. Pokud se pak týká vztahu § 260 k dotačnímu podvodu podle § 212 trestního zákoníku, opět mají k sobě blízko ve svých základních skutkových podstatách, které je vymezují jako ohrožovací delikt. Nicméně autoři Komentáře považují jejich dosah za různý, neboť § 260, je speciální kdežto dotační podvod má povahu skutkové podstaty spíše obecné. Z tohoto vztahu má pak vyplývat závěr o nepřípustnosti jejich jednočinného souběhu, kdy totéž platí o jejich vztahu na úrovni skutkových podstat kvalifikovaných ve spojení s těžšími následky v podobě příslušných škod nebo jiných okolností zvlášť přitěžujících.

Soud prvního stupně k dané problematice zastává následující stanovisko. Předně je třeba konstatovat, že jednočinný souběh trestných činů přichází v úvahu všude tam, kde jsou jediným skutkem v hmotněprávním smyslu, v jeho rámci zcela nebo zčásti shodným jednáním, zasaženy různé individuální objekty ochrany a tím způsobeny různé právně významné následky. Pachatel tedy jedním skutkem spáchá více trestných činů různých kvalifikací.

V případě § 260 trestního zákoníku, poskytuje tento ochranu fiskálnímu zájmu EU (dříve Evropských společenství), především pak hospodářské disciplíně jejího rozpočtu. Uvedená skutková podstata byla vložena do trestního zákona (zákon č. 140/1961 Sb., ve znění pozdějších předpisů) novelou provedenou zákonem č. 122/2008 Sb., a následně byla převzata do nového trestního zákoníku účinného od 1.1.2010 (zákon č. 40/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Odráží přitom mezinárodní závazek České republiky ve smlouvě o přistoupení k Evropské unii ze dne 16.4.2003, podle něhož v národním právu má být zajištěn trestněprávní postih poškození finančních zájmů Evropských společenství

(následně Evropské unie). Konstrukce trestného činu poškození finančních zájmů EU pak pokrývá dva základní typy jednání: jednak úmyslnou manipulaci s doklady, která vede ke škodlivému následku spočívajícímu v nesprávném použití finančních prostředků nebo zadržování finančních prostředků buď ze souhrnného rozpočtu EU nebo z některého rozpočtu spravovaného EU či jejím jménem, anebo zatajení takových dokladů či údajů v nich, a dále též úmyslné neoprávněné nakládání s prostředky rozpočtu EU nebo z některého rozpočtu spravovaného EU nebo jejím jménem, ať už na straně výdajů či příjmů. Skutková podstata trestného činu poškození finančních zájmů EU tedy bez dalšího nevyklučuje souběh s jinými hospodářskými, popř. majetkovými delikty, nicméně nedostatečná ochrana před útoky proti finančním zájmům EU byla důvodem k jejímu samostatnému včlenění do vnitrostátního právního řádu členských států.

Ustanovení o trestném činu dotačního podvodu podle § 212 trestního zákoníku pak zajišťuje ochranu před poskytováním subvencí, dotací, nebo návratných finančních výpomocí nebo příspěvků, včetně jejich účelovému určení. Trestnost zde směřuje vůči pachateli, který v žádosti o poskytnutí finančních prostředků v taktové specifické formě, uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje nebo podstatné údaje zamlčí, anebo pokud v nikoli malém rozsahu použije prostředky takto získané prostředky na jiný než určený účel. Uvedené prostředky jsou žadatelům poskytovány z veřejných zdrojů podle příslušných právních předpisů.

Při konstrukci jednočinného souběhu shora uvedených skutkových podstat, je tedy třeba v první řadě zkoumat, zda se při konkrétním jednání pachatele tyto dostávají do vzájemného kontaktu tak, aby bylo třeba k ochraně zájmů společnosti jejich současného použití. Je třeba si uvědomit, že společný rozpočet EU je finančním nástrojem k realizaci cílů EU. Společná rozpočtová politika EU se týká integračního seskupení jako celku a je uskutečňována jejími orgány. Vedle toho každý členský stát provádí pochopitelně vlastní fiskální politiku. Mezi pravidelné výdaje z rozpočtu EU patří strukturální výdaje, kam spadají zvláště výdaje jednotlivých strukturálních fondů a projektů financování zahraničních akcí, mající mj. podobu oněch finančních prostředků. Jestliže jsou takové prostředky poskytovány z výdajové stránky rozpočtu EU, z rozpočtu spravovaného EU nebo jejím jménem, a děje se tak podvodným jednáním, mohou být dotčeny též finanční zájmy EU, jimž poskytuje ochranu ustanovení § 260 trestního zákoníku. Útok proti finančním zájmům EU totiž zahrnuje protiprávní akt nebo opomenutí směřující ke ztrátě příjmů rozpočtu EU, přičemž pod označením finanční zájmy EU se rozumí výdaje pocházející nejen z rozpočtu EU, ale i výdaje, které jsou spravovány přímo nebo na základě pravomoci delegované EU a jejími orgány nebo institucemi.

K poškození finančních zájmů EU proto může dojít právě například podvodným vylákáním dotací či subvencí poskytovaných z rozpočtu EU prostřednictvím grantů či jejich úmyslným užitím v rozporu se stanoveným účelem. Dochází totiž k dotčení zájmu EU na řádném využívání všech prostředků pocházejících z jejího rozpočtu v souladu s účelem, pro který byly poskytnuty. Nicméně za situace, kdy pachatel svým jednáním směřuje na projekt, který je finančně podporován nejen z rozpočtu EU, ale současně též z veřejných zdrojů České republiky, tedy u tzv. spolufinancovaných projektů, je na místě připustit jednočinný souběh trestného činu poškození finančních zájmů EU podle § 260 trestního zákoníku s trestným činem dotačního podvodu podle § 212 trestního zákoníku. Předpokladem přitom je, že podvodným jednáním pachatele bude dotčen jak majetek EU, tak i majetek jiného (cizího) poskytovatele finančních prostředků, zpravidla majetek soustředěný ve veřejných zdrojích České republiky. Je ovšem současně nezbytné, aby v rámci popisu

skutkového děje bylo jednoznačně odlišeno, v jaké části (jakou škodu) směřoval pachatel své jednání proti vnitrostátním fiskálním zájmům, a v jaké části proti finančním zájmům EU. Soud prvního stupně tak, ostatně jako již obžaloba, výslovně specifikoval, že obžalovaný se svým protiprávním jednáním snažil získat k újmě rozpočtu EU částku 1.497.000 Kč (značná škoda) a k újmě rozpočtu ČR částku 499.000 Kč (větší škoda). Pro úplnost je třeba doplnit, že za podmínky, kdy pachatel poškodí výhradně finanční zájmy EU, tedy naplní všechny znaky toliko skutkové podstaty trestného činu podle § 260 trestního zákoníku, je zdůrazněn zúžený rozsah takového ustanovení ke skutkové podstatě trestného činu dle § 212 trestního zákoníku, ve vztahu k níž vystupuje v poměru speciality. Potom bude jednočinný souběh trestného činu poškození finančních zájmů EU podle § 260 trestního zákoníku s trestným činem dotačního podvodu podle § 212 trestního zákoníku zcela pochopitelně vyloučen. O takový případ se však stran jednání obžalovaného nejedná.

Nutno též doplnit, že obžalovaný se daného jednání dopustil po subjektivní stránce v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a/ trestního zákoníku, neboť věděl, že svým jednáním může ohrozit zákonem chráněný zájem, který v daném případě představuje ochrana poskytování dotací a jejich účelové určení, resp. v širším smyslu ochrana cizího majetku a dále pak zájem na hospodářské disciplíně a ochraně rozpočtové kázně Evropské unie. Takovýto zákonem chráněný zájem pak obžalovaný porušit chtěl.

Soud v neposlední řadě doplňuje, že shora uvedené závěry učinil po provedeném dokazování, proti jehož rozsahu a formě nevznesly procesní strany žádných námitek a neměly též dalších návrhů na doplnění dokazování. Provedené důkazy soud hodnotil jak jednotlivě, tak v jejich vzájemných souvislostech za plného šetření práv obžalovaného. Důkazy z nichž soud při konstrukci viny obžalovaného vycházel, pak rozvedl v tomto písemném odůvodnění, když z dalších důkazních prostředků nebyly jiné podstatné skutečnosti zjištěny.

Při rozhodování o druhu a výměře uložené sankce soud přihlédl ke všem skutečnostem uvedeným v § 38 a § 39 trestního zákoníku. Předně je třeba uvést, že na místě bylo ukládání úhrnného trestu v intencích § 43 odst. 1 trestního zákoníku, kdy pokud soud odsuzuje pachatele za dva a více trestných činů, ukládá mu úhrnný trest podle ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejpřísněji trestný. V tomto konkrétním případě tedy soud postupoval podle § 260 odst. 4 trestního zákoníku, v jehož rámci byl obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody od 2 do 8 let. V případě obžalovaného je soud nucen konstatovat, že na jeho straně v podstatě neshledal polehčujících okolností. Naopak je třeba uvést, že obžalovaný již byl v minulosti soudně trestán, a i ke své stávající trestné činnosti se staví značně nekriticky, stejně jako k dalším skutečnostem svého života, jakými jsou např. exekuce, o nichž hovořil a jejichž výši odmítl soudu sdělit s tím, že jí ani nezná, ale jedná se o vysoké částky. Obžalovaný je tak typickou ukázkou pachatele, který se snaží za každou cenu vytěžit finanční prospěch z možností, které mu přináší jeho okolí, aniž by měl zájem na respektování pravidel, které jsou se získáním takového prospěchu spojeny. Za takovýchto okolností by tedy soud měl ukládat trest okolo poloviny zákonné trestní sazby, tedy jako trest nepodmíněný. Soud ovšem na druhé straně zohlednil fakt, že obžalovaný se svého jednání dopustil toliko ve stádiu pokusu, kdy díky rychlé a účinné kontrolní činnosti státního orgánu nedošlo k vyplacení dotace a vzniku reálné škody. Při samotné výměře sankce pak bylo přihlédnuto též k věku obžalovaného. Ve výsledku proto soud má za to, že je možné působit na J. P. stále ještě trestem podmíněně odloženým, který je třeba vnímat jako trest velmi mírný, kdy jeho výměru stanovil v délce tří let a jeho výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání čtyř let.

Soud se též ztotožnil s názorem obžaloby na potřebu uložení trestu zákazu činnosti podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku. Oproti návrhu státního zástupce však takovýto zákaz činnosti nestanovil v podobě zákazu činnosti výkonu funkce statutárního orgánu obchodní společností a družstev, ale striktně vycházel ze souvislosti takovéto činnosti se spáchaným trestným činem. Soud proto dospěl k názoru, že je na místě znemožnit obžalovanému, aby vykonával činnost v podobě zastupování obchodních společností a družstev, ať již z pozice statutárního orgánu, prokuristy či osoby jednající jejich jménem na základě plné moci, jak tomu bylo v tomto případě, ovšem specifikoval zákaz takovéto činnosti toliko na řízení o poskytnutí dotace, subvence či návratné finanční výpomoci nebo příspěvku, a to na celkovou dobu čtyř let. Je třeba si uvědomit, že obžalovaný zastupuje společnost, která se věnuje zemědělské výrobní činnosti, v podobě zpracování ovoce a zeleniny, kdy sám prezentoval bezproblémové fungování společnosti, v níž působí mimo oblast dotčených dotací. Aby tedy sankce nebyla příliš restriktivní, a obžalovaný mohl vyvíjet své aktivity řádným způsobem při běžném provozu společnosti, bylo na místě neomezit takovouto působnost na komplexní zastupování daného subjektu, ale jak již bylo uvedeno, pouze na tu část, v jejímž rámci se trestné činnosti dopustil, tedy zejména v řízení o poskytnutí dotace či obdobné finanční výpomoci. Soud doplňuje, že výměra takového trestu zákazu činnosti, stejně jako již dříve rozvedená výměra podmíněně odloženého trestu odnětí svobody jsou z hlediska všech kritérií spíše trestem velmi mírným a výchovným a mají působit na obžalovaného jako poslední šance vést řádný život či řádné obchodní aktivity, jimiž si bude moci obstarávat prospěch pro sebe či jiné osoby bez nutnosti páčání trestné činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného (§ 249 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání (§ 253 odst. 3 tr. ř.).

dne 20. června 2017

Za správnost vyhotovení:
Jana Zbořilová

JUDr. Michael Vrtek, Ph.D., v. r.
předseda senátu